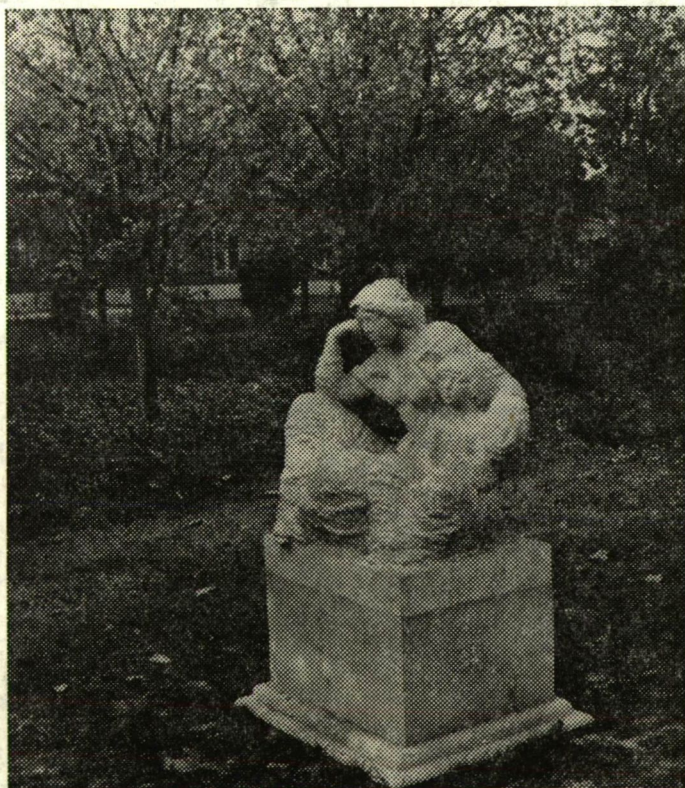

A két háború közötti korszakban Magyarországon inkább csak lexikoncímszóként fordul elő Sevcsenko neve. Ekkor viszont a Moszkvában élő magyar emigráns költők fedezik fel költészetét, s fordítják verseit. Halálának 75. évfordulóján Lányi Sarolta értékeli a nagy ukrán költő munkásságát a *Sarló és Kalapácsban*. Az évfordulóról megemlékezik a kolozsvári *Korunk* is 1936-os évfolyamában.

A második világháborút követően hamarosan megjelenik az első magyar nyelvű Sevcsenko-kötet Hidas Antal fordításában, igaz, egyelőre Ungvárott (Kobzár, 1951). Két év múlva azonban már a magyarországi olvasók is megismerkedhetnek válogatott verseivel. 1954-ben Weöres Sándor fordításában jelenik meg *Kobzos* című kötete. Ezt követte a már fentebb említett legteljesebb gyűjtemény, amely az eddig megjelent legsikerültebb Sevcsenko-fordításokból állt össze, s az Európa Kiadó népszerű sorozatában, a *Világirodalom klasszikusaiban* jelent meg. A fordítók között ott találjuk Hidas Antalt, Képes Gézát, Sztripszky Hiadort, Weöres Sándort, Zempléni Árpádot stb.

Végezetül emlékeztetőül hadd idézzük Képes Géza már említett bevezetőjének utolsó sorait: „A kívánatos az lenne, hogy ezzel a kiadvánnyal új magyar klasszikus költő születnék meg: Sevcsenko. A magyar Homérosz, Dante, Shakespeare, Goethe megszületése után, azt hisszük, ez nem is olyan lehetetlen kívánság...”

BALLA GYULA

TÓTH VALÉRIA: BÉKE CSENDJE (SZÉKKUTAS)